

Kommerskollegiums svar på remiss av SOU 2023:50 En modell för svensk försörjningsberedskap med diarienummer Fö2023/01478

1 Kommerskollegiums rekommendationer

Kommerskollegium ser ett behov av ytterligare analys vad gäller utrikeshandels roll i den svenska försörjningsmodellen och ställer sig därför bakom utredarens förslag att regeringen ger Kommerskollegium i uppdrag att genomföra en sådan analys. Ett sådant uppdrag bör även omfatta internationellt samarbete, EU- och WTO-rättsliga aspekter.

Kollegiet vill också lyfta fram att eventuella åtgärder som vidtas, till exempel efter förslag av försörjningsanalysen, (se förslag till ändring i förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap 24 c §) kan behöva anmälas enligt direktiv (EU 2015/1535).

- MSB bör specifikt peka ut utrikeshandel som en viktig del i sina instruktioner till försörjningsanalysmyndigheternas analyser.
- Kommerskollegium kan även bistå med expertkunskap i formuleringen av dessa analysinstruktioner.
- Kommerskollegium bör ges en rådgivande roll för försörjningsanalysmyndigheterna i frågor rörande utrikeshandel och försörjningsberedskap.
- För att undvika att förslag och analyser brister i ett EU-rättsligt perspektiv bör Kommerskollegium, i enlighet med ansvars- och likhetsprinciperna, ges i uppdrag att utföra sitt inre marknadsuppdrag i alla stadier av försörjningsberedskapsarbetet.
- Vi vill peka på möjligheten att använda hos Kommerskollegium befintliga kontaktpunkter som nationell samordnande funktion för att ge information till företag.
- Sverige bör verka för att utveckla det EU-gemensamma arbetet med att hantera försörjningsrisker, till exempel genom att bygga upp ett nät av krishandelsavtal mellan EU/IM och lämpliga handelspartner.

- MSB:s riktlinjer för försörjningsanalysmyndigheternas försörjningsanalyser bör omfatta en distinktion mellan handel på EU:s inre marknad respektive handel med tredjeland.
- MSB:s riktlinjer för försörjningsanalysmyndigheternas försörjningsanalyser bör omfatta olika scenarier med avseende på grad av problem med försörjning från EU:s inre marknad och tredje land.

En mer utvecklad analys av hur olika försörjningskällor kan drabbas på olika sätt vid olika typer av kriser skulle även kunna få bäring på för vilka varor och med vilka länder nya krishandelsavtal skulle kunna vara relevanta. En analys av om nya krishandelsavtal bör framförhandlas, med vilka och vad de ska omfatta bör därför baseras på resultaten av försörjningsanalyserna.

2 Inledning

Kommerskollegium ansvarar för frågor som rör utrikeshandel, EU:s inre marknad och EU:s handelspolitik. Kollegiets uppdrag är att verka för frihandel. Det innebär att vi verkar för fri rörlighet på den inre marknaden och för liberaliseringar av handeln mellan EU och omvärlden samt globalt.

Under tidigare försörjningsberedskapsorganisation hade Kommerskollegium ansvar för funktionen utrikeshandel. Det innebar att kollegiet ansvarade för regleringar och åtgärder som syftade till att upprätthålla utrikeshandeln under kriser och krig. Uppgiften omfattade bland annat en omfattande samverkan med näringslivet och dess organisationer samt framförhandling och förvaltning av Sveriges krishandelsavtal med Norge och Finland.

Kommerskollegium vill även peka på det analysarbete som kollegiet tidigare gjort på området. I rapporten ”Improving economic resilience through trade – should we rely on our own supply?” visar vi hur den internationella handeln och internationella avtal bidragit till motståndskraft i försörjningskedjorna under covid-krisen och i rapporten ”Covid-19 och den fria rörligheten – preliminära lärdomar från hälsokrisen” pekar vi på att rörligheten på den inre marknaden utgör en viktig faktor när det gäller motståndskraft i kris, något som bekräftades i samband med pandemin.

Yttrandet inskränker sig i huvudsak till de delar av förslaget som berör våra nuvarande ansvarsområden.

Kollegiet noterar att utredningens grupp av experter saknar djup kompetens inom handel och internationalisering, vilket vi ser som olyckligt och en möjlig orsak till vissa av de brister som påtalas nedan.

Yttrandet är strukturerat enligt följande. I kapitel 3 ges några översiktliga kommentarer om utrikeshandels roll i försörjningsberedskapen och utredningens ställningstaganden och brist därav kommenteras. Detta följs upp i kapitel 4 med en diskussion om det internationella samarbetet med bäring på försörjningsberedskap, både inom och utanför EU. Kapitel 5 diskuterar utredningens förslag om en samlad

kontaktpunkt för företag, placerad hos MSB, och dess relation till och eventuell överlappning med redan befintliga kontaktpunktsfunktioner på Kommerskollegium. I kapitel 6 ger vi en mer nyanserad bild av handelsstatistiken och dess möjligheter för analys kopplat till försörjningsberedskap. Ett antal övriga kommentarer tas upp i kapitel 7 för att slutligen i kapitel 8 notera möjliga områden där Kommerskollegium kan spela en aktiv roll inom försörjningsberedskapsområdet.

Kommerskollegiums mer specifika förslag sammanfattas i kapitel 1.

3 Handelns roll för försörjning vid kris och höjd beredskap

Redan i kommittédirektivet 2021:65 slår regeringen fast att de globala handelsflödena måste upprätthållas i största möjliga utsträckning även under störda förhållanden eftersom Sverige är ett så importberoende land (Bilaga 1, s. 576).

Utrikeshandeln utgör en central del av Sveriges försörjning generellt och som utredaren noterar (§9.2.3, s. 212) finns det ett starkt beroende av import eller införsel från andra EU-länder för flera varor som identifieras som försörjningsviktiga. Utredaren pekar också på att importen kan vara en viktig del i produktionen av varor och tjänster som sedan exporteras.

Kommerskollegium menar att många av dessa beroenden kommer att kvarstå i större eller mindre utsträckning även i tider av förhöjd beredskap och krig. Användning av beredskapslagrade varor kan skapa en kort respit under en kortare fas då internationell handel kan vara problematisk, det är dock ingen långsiktig lösning. Det är dessutom viktigt att den internationella handeln upprätthålls så länge som möjligt för att inte tömma lager i förtid och, vilket utredaren noterar (§7.2.2, s. 172), för att inte användningen av beredskapslagrade produkter ska ha större marknadspåverkan än nödvändigt. Det är därför av yttersta vikt för försörjningen av Sverige vid förhöjd beredskap och krig att fortsatt kunna handla med omvärlden. Det internationella flödet av varor och tjänster är essentiellt för att kunna upprätthålla samhällets funktion och motståndskraft även i kristider.

Även exporten är viktig för den svenska försörjningsförmågan. Under normala förhållanden bidrar såväl import som export till att företag i Sverige kan vara konkurrenskraftiga. Konkurrenskraftiga och välmående företag har en större motståndskraft mot påfrestningar och är därför en tillgång eller rent av nödvändig för motståndskraftiga försörjningskedjor.

Att upprätthålla exporten är även viktig för att vi ska uppfattas som en pålitlig partner som våra handelspartner känner solidaritet för. Den kan å sin sida öka deras vilja att hjälpa till med Sveriges fortsatta försörjning i tider av kris och krig. Utredaren noterar även att tidigare fanns även exportpotential med som aspekt när det bestämdes om en vara var intressant vid kris (§8.1.2, s. 187).

I en internationaliserad värld där olika länders försörjningskedjor är integrerade med varandra är det värt att notera att svensk export kan utgöra en viktig komponent i kritiska försörjningskedjor för våra allierade inom och utanför EU. Även detta är en orsak till att handeln måste kunna upprätthållas i kristider, vid höjd beredskap och krig.

Kommerskollegium noterar att utredaren valt att inte förorda att utrikeshandel ska utgöra en särskild beredskapssektor, något som förts fram som förslag i andra sammanhang. Ett sådant val innebär att utrikeshandelsaspekterna måste tas om hand på ett betryggande sätt inom vart och ett av beredskapssektorena och i samtliga krisförsörjningsanalyser.

Förutom att utredningen saknar ett djupare internationellt perspektiv på försörjningstrygghet så saknas även en distinktion mellan försörjningskedjor som är beroende av leveranser på EU:s inre marknad respektive de som har större eller mindre inslag från tredje land. Även om det i ett extremfall kan tänkas att hela eller delar av Sverige är helt avskuret från försörjning från omvärlden är det lika viktigt att i en analys av försörjningsrisker skilja på vilka internationella partner man har som att skilja mellan inhemskt och utländskt. Skillnad på graden av försörjningstrygghet beror bland annat på om varor kommer från länder på den inre marknaden eller om de kommer från länder längre bort med sämre regulativa ramverk och sämre institutioner. Detta gäller särskilt bristen på distinktion mellan länder på EU:s inre marknad och tredje land (se nedan).

Till följd av att den internationella dimensionen inte beaktats i analysen saknas också en analys av hur olika typer av försörjningsproblem skulle drabba importen. Medan det finns ett krisscenarioperspektiv i diskussionen om när lagrade varor kan tänkas tas i bruk (§7.1.2, s. 164–165) saknas den typen av diskussion när det gäller i vilka sammanhang och hur den internationella handeln skulle kunna störas.

Vi ser det som problematiskt att utredaren inte tagit fasta på insikten om handelns och det internationella samarbetets roll utan har skjutit en sådan analys på framtiden genom att föreslå att regeringen ger Kommerskollegium i uppdrag att genomföra en sådan analys. En analys av handelns roll generellt och den inre marknadens roll i synnerhet hade kunnat påverka utredningens analys och slutsatser både vad gäller förslagen som sådana och den budgetära analysen.

Kollegiet ser ett behov av ytterligare analys på området och ställer sig därför bakom utredarens förslag att regeringen ger Kommerskollegium i uppdrag att genomföra en sådan analys. Ett sådant uppdrag bör även omfatta internationellt samarbete, EU- och WTO-rättsliga aspekter.

4 Internationellt samarbete

I kommittédirektivet pekar regeringen även på vikten av internationellt samarbete om försörjningsfrågor, både inom EU och Norden, såväl bi- som multilateralt

(Bilaga 1, s. 576). Trots detta lyser det internationella samarbetet i stort sett med sin frånvaro.

Med tanke på att det svenska samhället i stort men även samhällskritiska funktioner inte kan fungera utan ett inflöde av varor och tjänster från andra länder torde en robust försörjningsberedskap innehålla ett stort mått av förberedelse för att kunna handla med omvärlden även under kris och höjd beredskap. Precis som det militära försvaret och andra delar av civilförsvaret så torde även försörjningsberedskap bäst byggas gemensamt med andra länder, i första hand inom EU med den inre marknaden som en naturlig hemmamarknad, men även med andra länder.

Betänkandet tar i avsnitt 6 upp vissa internationella samarbeten som till exempel bilaterala krishandelsavtal, samarbete inom Norden, EU och NATO. Utredaren drar dock inga vidare slutsatser eller formulerar några rekommendationer baserat på redogörelsen.

Vi föreslår därför att Sverige ska verka för att utveckla det EU-gemensamma arbetet med att hantera försörjningsrisker, till exempel genom att bygga upp ett nät av krishandelsavtal mellan EU/IM och lämpliga handelspartner.

Ett positivt exempel som går i den riktningen är det färdigförhandlade frihandelsavtalet med Nya Zeeland som innehåller sådana skrivningar angående försörjningsberedskap på livsmedelsområdet. I artikel 7.4 i frihandelsavtalet mellan EU och Nya Zeeland framgår att samarbetet på livsmedelsområdet kan inkludera beredskapsplaner för att säkerställa säkra och motståndskraftiga leveranskedjor vid internationella kriser.

4.1 Inre marknadsaspekter/EU-samarbete

Ett annat problem i utredningen är att den inte gör någon större skillnad på handel med länder på EU:s inre marknad och handel med tredje land. Även om utredningen i avsnitt 6.4 listar ett antal EU-initiativ på området så finns det ingen analys över hur detta påverkar försörjningsberedskapen och hur dessa aktivt skulle kunna spela en roll.

Sveriges EU-medlemskap och handeln på EU:s inre marknad utgör en central del av en svensk modell för försörjningsberedskap. Det mest centrala torde vara att den inre marknaden idag är att betrakta som en svensk hemmamarknad för försörjning och många lagar som påverkar vår försörjning stiftas på EU-nivå. Sverige och övriga EU-länder har dessutom förbundit sig till ömsesidig solidaritet vid kris och krig.

Ett av EU-initiativen som tas upp av utredningen är Single Market Emergency Instrument (SMEI). Förslaget innehåller dels åtgärder för att värna den fria rörligheten, dels åtgärder som syftar till gemensam försörjningstrygghet. I mandatet som förhandlades fram i rådet behölls i första hand de delar av förslaget som handlar om rörligheten på den inre marknaden, till exempel särskilt stränga regler om exportrestriktioner, vilket pekar på att just bestämmelser om fri rörlighet är viktiga för krissamarbetet på EU-nivå. Det återstår dock att se vad resultatet blir av de fortsatta förhandlingarna i triloggen som just nu pågår i Bryssel.

Det finns ytterligare ett antal EU-rättsakter, instrument och initiativ, förutom de som tas upp i utredningen, som har bäring på kris, resiliens och försörjningstrygghet. Kommerskollegium har gjort en sammanställning av vissa av dessa, vilken återfinns i bilaga 1 till detta remissvar.

Som Sveriges inre marknadsmyndighet har Kommerskollegium särskild erfarenhet och insikt i den inre marknads dagliga funktion. Rörligheten på den inre marknaden är i sig en viktig faktor när det gäller motståndskraft i kris, något som bekräftades i samband med pandemin (se Kommerskollegiums rapport, "Covid-19 och den fria rörligheten – preliminära lärdomar från hälsokrisen"). Det bästa sättet att säkra handelsflöden även i kris är därför att ständigt arbeta för att stärka den fria rörligheten och den inre marknads funktion, främst genom bättre efterlevnad av de regler som finns.

5 Förslag om en samlad kontaktpunkt

Utredaren föreslår i kapitel 11 (s. 287–303) att MSB ska upprätta en samlad kontaktpunkt för företag på ett antal områden som under normala förhållanden ligger på andra aktörer, bland annat hos Kommerskollegium.

Vi ser det som viktigt att vidare utreda hur en samlad kontaktpunkt ska fungera och var den ska vara placerad; detta för att ta tillvara den kunskap och kompetens som finns hos de myndigheter som under normala förhållanden har ansvar för de kontaktpunkter och ämnesområden som den samlade kontaktpunkten ska ersätta eller förmedla kontakt till.

Vi ser det som en positiv ansats att i en krissituation underlätta för företag för att få tillgång till nödvändig information genom att hålla antalet ingångar så få som möjligt. Samtidigt ökar ett samlande av kontaktpunktsfunktioner komplexiteten i den typ av ärenden som inkommer och kravet på koordinering mellan myndigheter. Med en ökad komplexitet i kommunikationen mellan myndigheter finns även risk för att handläggningstiden för ärenden ökar.

Beroende på hur den hos MSB placerade kontaktpunkten utformas och vilken roll den får gentemot de myndigheter som har motsvarande uppgifter under normala omständigheter, kan det vara viktigt att den ges ett naturligt sätt att föda tillbaka information till dessa. Om MSB:s kontaktpunkt ska fungera som länk till de normala kontaktpunkterna kommer detta ske per automatik men om MSB tar över dessas kontaktpunkters funktion finns en stor risk att kompetens går förlorad hos kontaktpunkten inför ett återtagande när förhållandena återgår till normalitet.

Oavsett hur den samlade nationella kontaktpunkten organiseras pekar kollegiets erfarenheter, från bland annat covid 19-krisen, på att betydande tillskott av personalresurser kommer vara nödvändigt samt kompetensöverföring till dessa.

5.1 Några kontaktpunkter hos Kommerskollegium

Kommerskollegium är under normala förhållanden ansvarig för ett antal kontaktpunkter som är relevanta även under störda förhållanden, under höjd beredskap och i en krigssituation.

Kommerskollegium ansvarar bland annat för kontaktpunkten för anmälningsdirektivet för tekniska föreskrifter, (EU 2015/1535), som fastställer ett sorts europeiskt remissförfarande för nationell reglering av produkter och informationssamhällets tjänster. Under pandemin fungerade förfarandet som en viktig informationskälla för kommissionen och andra medlemsstater att få kunskap om vilka åtgärder som en medlemsstaterna vidtog, till exempel exportrestriktioner läkemedel och skyddsutrustning.

Som kontaktpunkt för WTO:s TBT-avtal bevakar Kommerskollegium bland annat nya och ändrade produktregler i länder utanför EU och ger även information till svenska företag.

Kommerskollegium är under normala förhållanden den svenska kontaktpunkten för varor enligt EU-förordningen om ömsesidigt erkännande (EU 2019/515). Hit kan företag vända sig för att få reda på vilka nationella regler som gäller för en vara i Sverige eller i andra länder på EU:s inre marknad. Kommerskollegium kontaktar i sin tur andra myndigheter för att kunna ge ett samlat svar om vilka regler som gäller för den specifika produkten.

Hos Kommerskollegium finns även ett antal andra verktyg som skapats för att hjälpa företag att hitta information, lösa problem och påverka lagstiftningen. Verktygen finns i alla EU/EES-länder och fungerar på samma sätt överallt.

- Solvit är en funktion som erbjuder juridisk hjälp att lösa problem som uppstår i kontakter med ett annat EU-lands myndighet.
- Kontaktpunkten för tjänster, som finns på [verksamt.se](https://www.verksamt.se) erbjuder hjälp att ta reda på regler för en specifik tjänst.
- Genom Tris-databasen kan företag se vilka nya nationella regler som är på gång inom EU samt lämna synpunkter på nya regelförslag.

Vår tolkning av utredarens förslag är att en stor del av de funktioner som utredaren föreslår att den samlade nationella kontaktpunkten ska axla, idag är samlade hos Kommerskollegiums kontaktpunkter. Vi vill därför peka på möjligheten att använda hos Kommerskollegium befintliga kontaktpunkter som nationell samordnande funktion för att ge information och stöd till företag även i krissituationer.

6 Kommentarer angående handelsstatistik

Kommerskollegium finner det uppseendeväckande att utredningen ger en missvisande bild av tillgången på handelsstatistik. I avsnitt 9.2.3 (s. 212) nämns att handelsstatistik enbart tas fram på årsbasis och då endast för ganska starkt aggregerade varugrupper. I själva verket sammanställer Statistiska centralbyrån (SCB) varuhandelsstatistik

månadsvis för ett mycket stort antal detaljerade varugrupper. Utredarens missuppfattning om handelsstatistik kan ha bidragit till att underskatta det bidrag handelsstatistik från olika källor kan ge till försörjningsanalysen.

Varuhandelsstatistiken för handeln med länder inom EU samlas in via en näst intill heltäckande enkätundersökning (INTRASTAT). Eftersom statistiken samlas in för statistikändamål råder en strikt statistiksekretess för mikrodata och statistiken blir därför enbart tillgänglig på den detaljeringsgrad som SCB presenterar, det vill säga efter detaljerad varugrupp, handelspartner och månad.

Varuhandelsstatistiken för handel med länder utanför EU baseras däremot på tulldeklarationer. Syftet är inte primärt statistikproduktion varför tulldata finns tillgänglig från Tullverket på väldigt detaljerad nivå. Även om det råder företagssekretess för den detaljerade tullstatistiken finns det möjlighet att använda materialet för analys på företagsnivå och till och med på tulltransaktionsnivå.

Under coronakrisens inledningsskede tog Kommerskollegium fram information med tidiga indikationer på problem med Sveriges import och export. Denna byggde till viss del på tidig information från Tullverket om antal transaktioner med enskilda länder. Annan statistik var till exempel handelsstatistik från moms-data, antalet passager över Öresundsbron, föranmälda godstransporter till svenska hamnar samt information från svenska flygplatser. Statistikunderlaget levererades initialt veckovis till Regeringskansliet. Detta visar att det i en krissituation finns relativt goda möjligheter att få tidiga indikationer på när den internationella handeln inte fungerar som den ska. Med lite kreativitet och resurser kan denna typ av analys utvecklas vidare.

Statistik över Sveriges internationella handel med tjänster tar SCB fram kvartalsvis på en starkt aggregerad nivå, både vad gäller tjänsteslag och handelspartner.

Medan informationen från SCB inte kan ge någon indikation om vilka företag som det skulle kunna vara intressant att inhämta ytterligare information från så skulle information från Tullverket kunna vara intressant ur det perspektivet.

7 Övriga synpunkter

Utredaren föreslår att försörjningsanalyserna skulle kunna ligga till grund för valet av vilka varor som ska omfattas av omförhandlade eller nya krishandelsavtal. Här öppnas för att avtal skulle kunna skrivas med fler länder. En aspekt som följer av att varuvalet ska baseras på försörjningsanalyserna är att de måste vara flexibla. I och med att analyserna ska uppdateras vartannat år så bör en översyn av vad avtalen omfattar ske med samma periodicitet. För att det ska fungera måste avtalen vara så generella eller flexibla att det går att ändra och lägga till varor med viss regelbundenhet (s.252).

Myndigheters rätt att begära in information från näringslivet m. fl. bör samordnas för att hålla uppgiftslämnarbördan så låg som möjligt. Detta blir extra viktigt i en krissituation då företagen kan behöva fokusera på att lösa försörjningsproblem; men

även i ett förberedande arbete är det viktigt att underlätta för företagen så mycket som möjligt så att de kan fokusera på sin kärnverksamhet.

Vi noterar att även om transport och infrastruktur utgör egna beredskapssektorer nämner utredningen inte dessas centrala roll i försörjning från utlandet, detta samtidigt som problem med transport och infrastruktur torde vara de största riskerna för försörjning från utlandet. Dessa aspekter förutsätter vi tas med i respektive försörjningsanalysmyndighets egen analys.

Kommerskollegium vill lyfta fram att eventuella åtgärder som vidtas, till exempel efter förslag av försörjningsanalysen, (se förslag till ändring i förordningen (2022:524) om statliga myndigheters beredskap 24 c §) kan behöva anmälas enligt direktiv (EU) 2015/1535.

8 Kommerskollegiums roll

Kommerskollegium beklagar utredarens beslut att inte vidare utreda handelns roll i försörjningsberedskapen. En följd av detta beslut är att vi delar utredarens uppfattning om att handelns roll i försörjningsberedskapen bör utredas vidare och ser därför positivt på förslaget om att regeringen ska ge Kommerskollegium i uppdrag att analysera möjliga åtgärder för att i största möjliga utsträckning säkerställa handelsflöden även under störda förhållanden.

Vi föreslår vidare att Kommerskollegium bör få en rådgivande roll för försörjningsanalysmyndigheterna i frågor rörande utrikeshandel och försörjningsberedskap. MSB bör specifikt peka ut utrikeshandel som en viktig del i sina instruktioner till försörjningsanalysmyndigheternas analyser. Kommerskollegium skulle även kunna bistå med expertkunskap i formuleringen av dessa analysinstruktioner.

Ett alternativ till att inrätta en ny, samlad kontaktpunkt på MSB skulle kunna vara att utöka den funktion som kollegiets kontaktpunkter fyller under normala förhållanden.

Precis som utredaren skriver kan Kommerskollegium sannolikt utföra den föreslagna analysen av åtgärder för att säkerställa handelsflöden under befintligt anslag. Med ett större ansvar att bistå MSB och försörjningsanalysmyndigheter skulle däremot ytterligare resurser behöva tillföras. På samma sätt kan ytterligare resurser behövas om kollegiet får ett större krisansvar inom sina kontaktpunktsuppgifter. Vi vill i det här sammanhanget peka på förslagen i MSB:s redovisning av regeringsuppdrag att lämna förslag på åtgärder för att stärka det civila försvaret, Dnr MSB2022-04929 där kollegiet föreslås få en förstärkt budget om fem miljoner kronor per år för arbete med försörjningsberedskapsanalys.

Olika nivåer på kris ger olika stort manöverutrymme utifrån ett EU-rättsligt perspektiv. Medan krig och nationell säkerhet ger betydande, om än ej fullständigt manöverutrymme, går det inte på samma sätt att åsidosätta de fyra friheterna vid fredstida krissituationer. Kommerskollegium är idag Sveriges inre

marknadsmyndighet, en roll som kollegiet, i enlighet med ansvarsprincipen skulle fortsätta att ha även i en kris- eller krigssituation.

Förutom de eventuella nya roller Kommerskollegium kan tänkas axla i olika nivåer av kristillstånd är det även viktigt att kollegiet ges utrymme att utöva den roll som Sveriges inre marknadsmyndighet som myndigheten redan har, såväl under uppbyggnadsfasen som analysfaserna av försörjningsberedskapsarbetet.

Ärendet har avgjorts av generaldirektör Anders Ahnlid i närvaro av enhetschefen Michael Koch, chefsjuristen Jonas Jeppson, ämnesråden Linda Bodén, Heidi Lund och Lena Nordquist utredarna Waltraud Heinrich och Katarina Paul samt ämnesrådet Petter Stålenheim, föredragande.

Anders Ahnlid

Petter Stålenheim